

Om bensköra älgkalvar

Flera gånger har veterinär Bengt Röken påtalat för mig att just älgkalvar har extremt sköra ben och bryter dessa väldigt lätt. Detta är något som jag själv erfarit då vi de senaste åren fått avliva kalvar med brutna framben varje år. Detta är extra tråkigt då vi inom området enats om ett totalt älgjaktstopp de senaste två åren.

En annan något intressant sak är att de som Bengt säger är tre dagar från svältdöden. Med det menas att om en kalv inte får mat svälter den till döds på så kort tid som tre dagar. Detta då hela deras organism är byggd för flykt. En vuxen älg kan klara sig mycket länge utan föda i jämförelse. Under hela kalvens uppväxttid mobiliseras allt den sätter i sig för att bygga muskler och ben att springa fort på för att kunna fly faror. Därför ser man sällan fett i unga hjortdjur.

Under årets annandagsjakt hemma i Enhörna stöttes ko och kalv ur en backe. De tog vägen ut över fält och över ett stort dike. Kon klarade diket galant, medan kalven blev kvar i diket.

Så här fann vi den när vi gick fram till diket.

Först försökte vi på olika sätt få tag i den

Med några hundkoppel lyckades vi till sist få upp den på kanten. När vi släppte den gick den ner i diket igen eftersom kon var på andra sidan. Vi släpade upp den igen och drog sen sedan längre upp i vallen så att det inte skulle vara så lätt att gå i igen.

Älgkalven hade stått en stund i diket och hade stretat en hel del under vår "bärgning" så vi förstod att den var rätt så utmattad. Eftersom den gått ner i diket igen en gång till efter vår första bärgningen valde jag att stå kvar och passa så att den inte gick ned i diket.

Då och då försökte den ta sig upp men kom aldrig mycket längre än upp på bakbenen. Någon enstaka gång kom den upp på frambenen med så fort den försökte gå stupade den igen.

För att kunna fatta rätt beslut avseende en avlivning under rådande älgstopp ringde jag Bengt Röken som själv stog på pass i Kolmårdensskogarna. Bengt menade att, -Om inte kalven var på benen inom 30 minuter var det fel på den och att den då borde avlivas. Han trodde inte att utmattningen och nedkylningen från diket skulle ha påverkat den så mycket. Efter ca 50 minuter försökte jag skrämman upp den på benen, men med samma skralla resultat som tidigare. Således avlivade jag den.

Vid efterföljande flåning uppdagades det hur rätt Bengt haft i sitt uttalande. Att denna kalv togs bort med rätta bevisar tveklöst nedanstående bild.*

